

47. b)

Z Lanžhota.

Mírně.

Od há - jí - čka ke mlý - nu chodník u - šla - pa - ný, aj kdo že ho

u - šla - pať, ten my - nář - ku mi - lo - vať.

47. c)

Z Vlčnova.

Zdlouhavě.

O - de dvo - ra ke mlý - nu ce - sta u - šla - pa - ná. Kdo tú

ce - stu u - šla - pať, ten my - nář - ku mi - lo - vať.

Ode dvora ke mlýnu
cesta ušlapaná.
Kdo tú cestu ušlapáť,
ten mynářku milováť.

Stojí Janko u dveří,
je-li mynář doma.
Mynář je ve mlýnici,
špicuje tam pšenici.

Hned' z mlýnice vyběhľ,
do světnice vešěľ,
šablenku na stěně vzáľ,
Janoškovi hlavu sťáľ.

A jak ju sťáľ, tož ju vzáľ,
do vody ju hodíľ
aby ľudé věděli
kdo za mynářkú chodíľ.

Šla mynářka pro vodu,
pro vodu studenú,
viděľa tam ležeti
svěho milěho hlavu.

Oj, hlavo má, hlavo má,
kde je tvoje tělo?
Moje tělo v mlýnici
na širokéj stolici.

Z tohoto, kamarádi,
sobě příklad vemte,
za vdanýma ženama
nikdy nechodívajte.